♦ bloc-notes ♦

Culisele

D. Dordea (arbitrul matchului Venus—Universitatea) n'a reuşit să entusiasmeze asistenţa, cu talentul pe care l-a dovedit în cursul matchului Venus — Universitatea, de Duminică. Numeroase greşeli i-au atras şi mai numeroase aplauze ale spectatorilor, pe cari i-a amuzat specialitatea d-lui Dordea, de a sancţiona toate... aruncările dela tuşe.

O calitate, a avut totuş d. Dordea. N'a auzit absolut nimic din ceiace îi transmiteau spectatorii şi a continuat să sancţioneze în pace şi onor, toate fleacurile.

Enervaţi de impasibilitatea arbitrului, doi oficiali l-au transformat în ţintă pentru următorul dialog:

— Uite, d-le. Nu aude nimic.

— O fi surd.

— Atunci, tot are o calitate.

— Păcat însă că-şi anulează calitatea aceasta, printr'un alt defect E şi chior...

*

Conducătorii de grupări au cele mai teribile emoţii, în cursul matchurilor.

D. Nae Lucescu, pe vremea când era conducător al oborenilor, făcea în timpul matchurilor, adevărate marşuri, în jurul terenului. D. avocat Eladescu, conducătorul Venusului, are o altă specialitate: se instalează într'un colţ al terenului (de preferinţă în dosul porţii echipei sale) şi are emoţii statice. Nu se mişcă din locul pe care s'a instalat.

La Venus, specialitatea aceasta a trecut oarecum neobservată, din pricină că d. avocat Eladescu se instalează în dosul gardului de sârmă, şi nu poate fi văzut prea bine.

La A. N. E. F. însă, a putut fi văzut în întregime.

Instalat în colţul terenului din spre tribună, d. avocat Eladescu nu s'a mişcat din locul acesta în tot cursul matchului. Pentru prima oară însă, a mai făcut ceva: scuipa, după fiecare goall marcat de Venus.

In tribună, suplimentul acesta de emotivitate al d-lui av. Eladescu a prilejuit opinii diferite.

— Dece-o scuipa, mereu?...

— Ca să nu uite, câte goaluri a marcat Venus.

— Ba nu. Eu cred că'n semn de admiraţie pentru Moldoveanu, portarul clujenilor.

— Nu cred. D. Eladescu nu poate avea nimic din spirit de solidaritate cu Moldoveanu.

— Dece?..

— Fiindcă e şi el, tot moldovean...

Castor

Umorul german

D-na Louis: «O Doamne! Dar bine, Joe, iar l-ai visat pe Schmelling?...

NICU LUCESCU

Alaltăeri, în tribuna stadionului din Dealul Spirei, la matchul Venus-Universitatea, am zărit într'un colţ al tribunei una din cele mai populare figuri ale footallului, pe prietenul Nicu Lucescu, — «Nea Nae» cum îl ştie toată lumea footbal lului.

Din vechea gardă a federaţiei, din garda care are meritul de a fi clădit federaţia şi de a-i fi dat oxigenul primilor ani de existenţă, Nicu Lucescu a cunoscut numai ponoasele. Cine îl cunoştea ştia însă că nimic nu putea opri hotărârile sale de mare realizator şi, mai ales, că foarte puţină lume isbutea să-l descurajeze.

Nicu Lucescu a fost unul din factorii principali ai celor mai glorioşi ani ai federaţiei de fotball.

Cele mai mari realizări ale federaţiei poartă pecetea lui Nicu Lucescu, omul care înainte de a manifesta cine ştie ce îngâmfare filozofică, era practic şi mereu zelos de bună starea footballului. Nicu Lucescu n'a făcut niciodată caz de «trecutul lui sportiv» şi n'a vorbit nimănui de «vremurile eroice». Venise în sport cu intenţii bune şi în cadrul lor a făcut numai lucruri frumoase. Cele mai mari organizări ale federaţiei au fost regisate de Nicu Lucescu, iar clubului din Obor i-a asigurat roluri principale în manifestările internaţionale ale footballului bucureştean.

Federaţia a cunoscut cea mai prosperă epocă atunci când Nicu Lucescu a avut rolul principal în gospodăria ei.

Duminecă urmăria emoţionat ostilităţile dela A.N.E.F. şi se vedea cum, în ciuda celor cari au încercat să-l micşoreze, a rămas un pasionat al footballului. După câte ştim, nu refuză pe unirişti să le dea ajutor cu vorba şi cu fapta...

Nicu Lucescu n'a fost îndepărtat dela conducerea federaţiei pe care a creat-o împreună cu un mănunchi de oameni entuziaşti. «Nea Nae» erea înainte de toate un prieten, un bun prieten. In clipa în care această caracteristică a colaborării a dispărut, Nicu Lucescu s'a retras, cu toate că diplomatic i s'a oferit preşidenţia unei comisii.

Vremurile par să-l răzbune pe Nicu Lucescu. Multe din greşelile cari s'au comis ar fi fost evitate dacă în locul savanţilor improvizaţi şi specialiştilor de ultimă oră exista bunul simţ, vederea practică şi puterea de acţiune a lui «Nea Nae»...

Fără să vrea, actuala conducere a federaţiei a dat cea mai mare satisfacţie omului mazilit cu forme de curtoazie, dar în dauna instituţiei..

Lis.

— Ei? Ce ţi-am spus? N'a remarcat nimic!...

„Manevrele" dela Brăila...

Se pare că scandalurile la matchurile din provincie repurtează un succes extraordinar, devreme ce sunt reluate cu atâta promptitudine. După... cererea generală sau altfel, nu putem şti, deoarece nu am fost la faţa locului. Dar poate că e mai bine că nu ne-am aflat în teatrul... luptei.

De exemplu aseară, am fost chemaţi la telefon de Galaţi, ca să ni se relateze un scandal la... Brăila.

Marea bătălie dela Brăila s'a terminat cu victoria localnicilor, iar inamicii, în număr insuficient, s'au retras la Galaţi.

Planul luptei a fost întocmit cu o strategie extraordinară.

Inainte de lupta propriu-zisă, pe teren, cu mingea, brăilenii au trimis câteva patrule, în recunoaştere.

Inamicii, cari voiau să-şi aleagă ca tranşee hotelul Bristol, printr'o manevră foarte abilă au fost derutaţi de brăileni şi instalaţi la hotelul «Splendid», a cărui emblemă avea aerul să promită timişorenilor un trai... splendid.

Hoteul «Splendid» mai avea un avantaj: era cunoscut mai bine de patrulele de recunoaştere. Şi apoi, fiind un hotel de mâna treia, beligeranţii aveau... mână liberă.

Patrulele de recunoaştere, ca să nu fie ele însăşi recunoscute, au pornit cu noaptea în cap şi cu ciomegile în mână.

Scopul patrulelor de recunoaştere era să pună mâna pe timişoreni şi să-i.. transforme, încât când vor apare pe teren să nu fie de... recunoscut.

Din această cauză, ca şef al patrulei a fost uns d. Untaru, fiindcă era cel mai în măsură să scoată... untul din timişoreni.

Plecat-au deci nouă din... Brăila şi fără să aibă niciunul «în piept inima rece», s'au îndreptat către hoteiul «Splendid».

Ca totul să meargă pe note, patrulele au luat cu ele un taraf, ca să facă puţină muzică.

Foarte îndrăgostiţi şi romantici, lăutarii s'au aşezat sub balconul timişorenilor şi le-au cântat celebra arie: «Vino'n braţe să te strâng». La care un timişorean a răspuns dela fereastră: «Ia-mă 'n braţe, strânge-mă, şi'n... spital aruncă-mă».

Vrând să-şi exprime sentimentele dela distanţă mai mică, muzicanţii s'au urcat în hotel şi au vrut să pătrundă în camerele timişorenilor, ca să le facă puţină muzică... de cameră.

A doua zi, când trebuia să se dea lupta decisivă, brăilenii erau siguri pe victorie.

Lupta a fost scurtă, fără istoric. Directorul luptei, d. Tică, a luat şi el putin-Tică chelfăneală. Cât priveşte restul matchului, brăilenii s'au socotit că n'au nici un păcat şi fiecare s'a grăbit să... arunce primul cu piatra.

După match, timişorenii, cari puteau fi uşor recunoscuţi după port, au şters-o din portul Brăilei şi au fugit în portul Galaţi, deşi toată lumea îi trimetea în... portul Marsiliei.

Astfel s'au terminat manevrele dela Brăila, cari au fost într'adevăr manevre. Căci, dacă nu s'a tras cu pietre... oarbe, în schimb timişorenii şi arbitrul au avut un noroc... chior.

A. Noi

După campionatul balcanic de tir

D. George Plagino, preşedintele U. F. S. R-ului şi a Federaţiei Române de tir, vorbeşte „Gazetei Sporturilor"

Duminică a luat sfârşit săptămâna tirului balcanic prin desfăşurarea ultimelor probe din campionatul Balcanic de Tir.

Timp de o săptămână, pe minunatul stand de tir construit într'un cadru de toată frumuseţea, în mijlocul pădurii Băneasa, cei mai buni trăgători din Balcani şi-au disputat supremaţia în cele trei trofee regeşti şi pentru mult invidiatul titlu de cel mai bun trăgător din Balcani.

Competiţiunea organizată de F. R. S. T. a însemnat un eveniment a cărui importanţă am scos-o din timp în evidenţă.

Astăzi, când concursurile au luat sfârşit, am găsit interesant să stăm câteva minute de vorbă cu animatorul şi veşnic tânărul conducător al tirului românesc, d. George Plagino, care în dubla domniei-sale calitate de preşedinte al U. F. S. R.-ului şi al Federaţiei Române de Tir, este cel mai indicat să ne comunice impresiile pe care i le-a lăsat cel de al treilea campionat balcanic de tir.

UN STRALUCIT SUCCES DE ORGANIZARE

«Mişcarea sportivă românească — succes un nou examen. După Balîncepe d. G. Plagino — a trecut cu caniada de atletism, campionatul Interbalcanic de Tir a constituit un minunat prilej pentru România de a arăta vecinilor ei posibilităţile sale de organizare.

Regret absenţa Jugoslaviei, a cărei prezenţă ar fi mărit interesul acestei competiţiuni. Aceasta nu ne a împiedecat însă să asistăm la o luptă de toată frumuseţea, între reprezentanţii Greciei, Bulgariei şi României.

SUPERIORITATEA GRECIEI

In acest an trăgătorii greci au fost cei mai buni. Echipa României a pierdut însă la o cât de mică diferenţă şi în astfel de condiţiuni în cât cred că neşansa a jucat un rol hotărâtor.

PROBELE DE TIR PE POLIGON

Pentru prima dată în acest an programul campionatului Balcanic a fost complectat cu probe de pistol şi carabină, în care reprezentanţii noştri s'au comportat peste aşteptări.

D-nii Nicu Lahovary, Vasile Crişan şi Dan Berceanu s'au întrecut la pistol, iar Eduard Grant, Ionescu Călineşti, tatăl şi fiul, la carabină ne-au întărit credinţa că în această probă, posedăm un material uman înzestrat cu reale calităţi.

NEŞANSA LUI STROICI

La concursurile de tir cu arme de vânătoare, campionul nostru, Manole Stroici, a fost urmărit de un mare ghinion şi nu a mai putut reedita isprăvile din 1935—36. O surpriză plăcută a fost Dan Noica.

Dintre străini, grecii Rallis şi Maltziniatis şi bulgarul Kristovici au fost cei mai buni.

Pe echpe a fost o luptă aprigă, iar echipa Greciei a triumfat cu două puncte diferenţă faţă de Bulgaria şi România, clasate ex aequo.

STANDUL DELA BANEASA

Organizarea campionatului a decurs în condiţiuni ireproşabile datorită muncei depusă de membrii Federaţiei de Tir, în frunte cu harnicul secretar general, bunul meu prieten, colonelul Dumitrescu.

D. GEORGE PLAGINO

*Nu pot trece fără să semnalez opera realizată cu ocazia acestui campionat. **Este vorba de standul dela Băneasa, a cărui lipsă era atât de mult simţită în Capitala Ţării.***

Pentru cei care nu au vizitat instalaţiile dela Băneasa, voiu semnala standul minunat pentru tirul cu arma de vânătoare. Un splendid pavilion de vânătoare, care a reuşit să entuziasmeze pur şi simplu pe străini. Totul construit într'un cadru natural de toată frumuseţea. Sunt convins că Primăria Capitalei pe terenul căreia se găseşte acest stand, va îngriji ca această înfăptuire a unei iniţiative particulare să se bucure în viitor de tot sprijinul oficialităţii.

Nu pot încheia fără să mulţumesc presei sportive, care ne-a ajutat atât de mult în organizarea campionatului.

CAMOR

AUTOMOBILISM

Salonul automobilului din Paris

BENTLEY

O trăsură „hors classe"

Când se vorbeşte tinerilor ingineri despre progresul formidabil obţinut de turbina hidraulică, progres care în câţiva ani a dus acest aparat, aproape le perfecţiune este necesar să li se adauge că această fericită evoluţie se datoreşte în întregime, lucrului metodic şi raţionali a doi oameni remarcabili: Girard şi Callon.

Ei au cunoscut această turbină pe când ea nu constituia un aparat perfecţionat şi, succesiv, au supus unei analize minuţioase şi migăloase fiecare organ în parte, oricât ar fi fost el de neînsemnat. Şi niciunul din aceste organe nu a fost lăsat din mână până ce nu a cunoscut cel mai înalt grad de perfecţiune.

Rezultatele acestor eforturi au corespuns unei rapide transformări şi perfecţiunea a fost atinsă.

Constructorii de automobile nu au totdeauna dorinţa, nici posibilitatea să se dedea acestor cercetări sistematice şi ordonate cari asigură progresul. Pentru aceasta este nevoe de bani, de timp, de tenacitate, de cunoştinţe generale. De multe ori lipseşte chiar sinceritatea faţă de sine — un fel de a-ţi fura căciula — care nu dă roadele dorite.

METODA LUI BENTLEY

Marele constructor englez Bentley face parte din lotul acelor oameni cari, înainte de toate se consideră responsabili faţă de ei înşişi şi ca atare lucrează cu o conştiinciozitate neobişnuită.

El are deviza:

Să desemneze un motor modern, să-l construiască ireproşabil graţie unui utilaj de precizie fără pereche şi întrebuinţărei unei mâini de lucru excepţional selecţionată, care măreşte posibilităţile de admirabilă construcţie.

Dar nu în aceasta stă indiscutabila superioritate a lui Benley ci în conştiinciozitatea cu care toate amănuntele de punere la punct şi de securitate, sunt studiate şi urmărite.

UN EXEMPLU

Bentley fabrică supape. Ele sunt construite din cel mai bun oţel cunoscut pentru această întrebuinţare, au forma recunoscută ca cea mai adecuată şi pe deasupra Bentley a ştiut să-i determine diametrul şi ridicarea convenabilă.

Aceasta este tot? Nu. Aceasta este abia începutul. Nu, Bentley studiază natura şi forma scaunului, pune la punct cel mai bun tratament technic al tijei şi ciupercei, studiază profilul camei şi cum trebue să acţioneze spre a asigura o funcţionare nesgomotoasă şi corectă.

BENTLEY ESTE UN CONSTRUCTOR FORMIDABIL

Fiecare organ al trăsurei fie o neînsemnată piesă a cardanului sau a sistemului de cuplare, fie de la tamburi sau dela frâne, un buton fără importanţă, un bulon sua chiar un nit, face obiectul aceluiaşi studiu atent şi migălos.

Se înţelege deci dece Bentley care nu modifică în fiecare an excelentele concepţii, devine an cu an o trăsură tot mai bună.

Se înţelege dece maşina Bentley rămâne totdeauna, comparabilă cu ea însăşi. Sunt destui aceia cari posedă un Bentley de 4—5 ani, au parcurs peste o sută de mii de kilometri şi găsesc că trăsura lor se îmbunătăţeşte cu fiecare călătorie în plus.

Este o maşină formidabilă care dă conducătorului şi pasagerilor satisfacţii mereu noi.

Ne-au întrecut italienii ?

(Continuare din pagina I-a)

stala cap de serie, considerând performanţa din faţa Germaniei ca un accident şi declarând că instalarea capilor de serie se face după valoarea reală a rugbyului fiecărei ţări. Ori, din acest punct de vedere Germania a fost considerată ca mai bună.

De pe urma rezultatului surpriză realizat de italieni am pătimit noi.

In adevăr, Germania a aliniat în matchul de clasificare cu noi, cea mai bună echipă şi a luptat ca să dovedească inexactitatea rezultatului din faţa italienilor. Ne-au învins cu 30-3. Este drept că românii s'au prezentat obosiţi şi fără trei titulari: Popa, Tanoviceanu şi Ghica, loviţi în matchul cu Franţa. Insă nu este mai puţin adevărat că echipa d-lui Meister a jucat pentru scor.

Şi demonstraţia le-a reuşit, deoarece un scor de 30—3 cu o echipă care făcuse un rezultat excelent în faţa Franţei, era o suficientă dovadă a irealităţii scorului din matchul Italia-Germania.

Cev mai mult, rezultatul din finala turneului a readus pe italieni la adevărata lor valoare. Au cedat Franţei cu 43—5.

Acest din urmă rezultat, coroborat cu matchul Franţa — România şi Germania — România, au dat dreptate Germaniei să considere rezultatul lor semifinală ca un accident.

Deci este clar că locul doi din clasamentul rugbyului european, considerând valoarea reală a rugbyiului practicat, revenia şi acum Germaniei.

Italia merita locul trei numai pe baza performanţei din faţa Germaniei, căci rezultatul din faţa Franţei le aducea în discuţie şi acest loc.

In orice caz, dacă italienii nu treceau în finală, ci rămâneau să dispute cu noi matchul pentru locul trei din clasament, am fi asistat la cel mai strâns match al turneului şi pretindem că nu se poate afirma cui ar fi revenit victoria.

Astfel cum au decurs matchurile cu Franţa, Italia a progresat poate cantitativ în practicarea rugbyului, însă ca valoare reală este egala noastră.

Cheia unui examen serios o poate constitui numai matchul cu Franţa. Franţa nu închide jocul, nu «cafuiază», nu caută să menţie un rezultat. Franţa joacă rugby adevărat şi numai în faţa unui asemenea adversar se pot demonstra progresele realizate.

Românii au trecut examenul cu succes din acest punct de vedere.

Au rezistat în faţa Franţei şi au avut momente de dominare categorică.

Au avut în repriza doua un moment când rezultatul putea fi redus la minimum şi numai împrejurările vitrege ne-au răpit acest succes. Nu să învingem Franţa, dar să părăsim terenul învinşi cu 19 la 16.

Italia în faţa unui joc clasic a sucombat, a sucombat categoric şi cu un scor dezastruos.

Este drept că performanţa din faţa Franţei ne-a costat scump. Trei oameni loviţi şi unul la spital, iar întreaga echipă extenuată a fost luată peste o zi numai, la luptă cu Germania.

Totuşi suntem mulţumiţi, căci finala turneului dela Paris a dovedit încă odată că rezultatul din faţa Germaniei a fost un rezultat ireal, datorat eforturilor din faţa Franţei.

De altfel şi noi ca şi italienii, am avut cea mai tristă soartă la Paris.

Am fost singurele ţări cari în decurs de şase zile am fost programaţi de trei ori, din care ultimele două întâlniri ne puneau în faţa Franţei şi a Germaniei. Şi am sucombat la fel. Noi, cu 30—3 în faţa Germaniei iar Italienii, cu 43-5 în faţa Franţei.

Aceste scurte considerente ne dau dreptul să nu considerăm închisă rivalitatea dintre noi şi italieni şi să regretăm enorm că nu am putut întâlni pe «azuri» în cadrul acestui turneu.

Intre noi şi italieni rivalitatea se menţine.

Am fost învinşi la Milano cu 7—0 la Berlin cu 8—7, iar la Bucureşti am reuşit un match nul: 0—0.

Şi ce echipă am avut la Bucureşti fără cei mai buni atacanţi şi fără linia întâia a grămezii. Speranţa noastră era să-i întâlnim la Paris. Au avut însă succesul de a disputa finala. Că au sucombat dezastruos în această finală aceasta este o altă chestiune. Principalul este că se găsesc la locul doi din clasament, iar noi nu am reuşit, atunci când dispuneam de o echipă complectă şi bine pusă la punct, să ne socotim cu adevăraţii noştri rivali din rugbyul european.

Un singur lucru ne poate mângâia.

Examenul din faţa Franţei ne-a dat câştig de cauză nouă.

Acest examen contează şi pe acesta naţionala noastră l-a trecut cu succes.

*

Presa franceză are elogii la adresa echipei noastre.

L'Intransigeant scrie, sub semnătura d-lui Ch Gondouin, următoarele:

«Se spera la o dominare după pauză. Cehlay marchează un «essai», dar imediat cincisprezecele tricolor se pierde»...

«In aceste condiţiuni echipa României, — care de altfel a jucat curajos şi chiar de o manieră frumoasă — a marcat două încercări, una după alta, ceeace nu a mirat».

«Dacă jocul ar fi conservat acest caracter până la urmă, cu siguranţă că finala turneului ar fi fost o întâlnire Italia — România».

«Din fericire, oamenii noştri şi-au revenit la timp pentru a dat matchului o turnură normală, şi pentru a-i asigura un sfârşit mai puţin umilitor».

«L'Auto», înaintea matchului Germania — România, scria:

«Intre Germani şi Români, bătălia va fi grea şi aceasta se înţelege».

«Câteva zile înainte rezultatul nu ar fi fost pus la îndoială. Dar azi trebue să ţinem seama de încrederea pe care au arătat-o românii în matchul cu Franţa».

Se vede că «L'Auto» nu cunoştea rezistenţa fizică a reprezentanţilor noştri».

Tot «L'Auto», sub semnătura d-lui Pierre About, scrie:

«Echipa Franţei a fost fluerată, cu toate că a câştigat în faţa românilor mai net decât a făcut-o la Berlin. (N. R. Inexact. La Berlin Franţa — România 25-5; la Paris 27-11).

«Poate pentrucă se credea că Franţa va avea de a face numai cu o simplă firmă».

«In acest caz, s'au înşelat, pentrucă echipa României joacă foarte bine şi în special se apără admirabil, graţie unor placaje impecabile».

N. R.: Acelaş domn Pierre About scria după matchul cu Olanda că avem calităţi mari, noţiuni clare de joc, dar... nu avem placaje. Se vede că matchul cu Franţa i-a schimbat opinia.

DECLARAŢII DUPA MATCH

D. Brennus, preşedinte de onoare al F. F. R. declară:

«Românii sunt în mare progres. Ai noştri au fost puşi la încercare serios».

D. Caracostea a declarat:

«Trebue să ne declarăm mulţumiţi de rezultatul nostru din faţa Franţei».

«Este cel mai bun pe care l-am reuşit împotriva ei».

«La început jucătorii români, au fost intimidaţi, de renumele echipei ce o aveau în faţă, pe urmă şi-au revenit».

R. V.